

Vaga

Té noms que no la prestigien. *Vaga* bé del *vaco* llatí que vol dir no fer res i ha originat les *vacances*. Quan una cosa *huelga*, és que és inútil. *Grève* era la plaça on anaven els desvagats a buscar feina: la versió parisenca del barceloní pla de l'Os, on os es refereix al que té un gandul a l'esquena.

Només *strike*, el soroll de plegar veles, transmet la idea de dir prou per dignitat. I és que el seu punt àlgid va ser la Revolució Industrial, quan les fàbriques explotaven homes, dones i nens fins a fer que perdessin la salut.

Però la cosa va durar poc. Els amos del XVIII tenien tant poder que la van fer il·legal, i va caldre segle i mig de lluita obrera perquè, en certs països civilitzats, fos dret constitucional.

Diuen que és *salvatge* quan cap sindicat no la domestica. I és que el sindicalista més arauxat es torna pactista quan es passa més de mitja vida negociant amb una patronal que veu més que a la família.

Enfronta piquets i esquirols, que *juguen* a cremar neumàtics i abaixar persianes dient-se el nom del porc. *Piquet* ve de l'estaca punxeguda clavada a terra que aturava la cavalleria. I *esquirol*, que ha passat al castellà, d'aquell poblet osonenc d'on eren els teixidors que van substituir els de Manlleu en una vaga del 1855.

La vaga més antiga documentada va esclatar quan els que li decoraven la tomba a Ramsès III van dir que no treballaven si el càtering no arribava puntual. Per cert, feien jornada de vuit hores amb un descans per dinar. Trenta-dos segles després, miro al meu voltant i em costa apreciar la millora.